

DÜNYA ÇAPINDA 1 NUMARALI ÇOKSATAN

SARAH J.
MAAS

KARANLIK
TAÇ

DÜNYADA
25 MİLYONU
AŞKIN
SATIŞ!

DE
X

DEX TARAFINDAN YAYIMLANAN KİTAPLARI

Cam Şato serisi

Cam Şato
Karanlık Taç
Ateşin Vârisi
Gölgeler Kraliçesi
Fırtınalar İmparatorluğu
Şafak Kulesi
Kül Krallığı
Suikastçının Hançeri

Dikenler ve Güller Sarayı serisi

Dikenler ve Güller Sarayı
Sis ve Öfke Sarayı
Kanatlar ve Küller Sarayı
Buz ve Yıldızıışı Sarayı
Gümüş Alevler Sokağı

Hilal Şehir serisi

Toprak ve Kan Hanesi
Gökyüzü ve Nefes Hanesi
Alev ve Gölge Hanesi

KARANLIK TAÇ

Orijinal adı: *Crown of Midnight*

© 2013, Sarah J. Maas

Yazan: Sarah J. Maas

Çeviren: Deniz Başkaya

Yayına hazırlayan: Senem Kale

Türkiye Yayın Hakları: © Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Bu kitap Nurcihan Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Bloomsbury Publishing Inc.'den alınmıştır.

1. baskı / 2015

Şömiizli sert kapak: 1. baskı / Eylül 2026 / ISBN 978-625-5572-47-9

Her 2000 adet bir baskı olarak kabul edilmektedir.

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Jim Tierney

Harita illüstrasyonu: Virginia Allyn

Kapak uygulama: Yeşim Ercan Aydın

Sayfa uygulama: Havva Alp

Baskı: İmak Ofset Basım Yayın Anonim Şirketi

Akçaburgaz Mahallesi 137. Sokak No :12

Esenyurt/İstanbul

Sertifika No: 71320

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

DÜNYA ÇAPINDA 1 NUMARALI ÇOKSATAN

SARAH J.
MAAS

KARANLIK
TAÇ

Çeviren: Deniz Başkaya

DE
X

Susan için...

*İki yakın dost olacağız, toza (ve daha fazlasına)
dönüşeceğimiz zamana dek.*

DEX
ÖRNEKTİR

BİRİNCİ KISIM
KRALIN ŞAMPİYONU

Fırtınanın sert rüzgârlarıyla sallanan panjurlar olmasa içeri girdiğini belli edecek tek bir işaret yoktu. Onun karanlık malikânenin bahçe duvarına tırmandığını kimse fark etmemiş; gök gürültüsü ve yakınlardaki denizden gelen kuvvetli rüzgârın sesinden, su borusuna tırmanırken, pencerenin eşiğine sallanırken ve ikinci katın koridorunda sessizce yürürken çıkardığı sesleri kimse işitmemişti.

Kralın Şampiyonu sert ayak seslerini işitince bir nişe gizlenip sırtını yasladı. Siyah maskesi ve kukuletası yüzünü gizleyen kız, gölgelere karışmak, sadece ve sadece karanlığın bir parçası olmak istiyordu. Açık pencereye doğru bezgin adımlarla yürüyen hizmetçi kız yanından geçip pencereyi hordurduktan sonra kapattı. Saniyeler sonra hizmetçi kız koridorun ucundaki merdiven boşluğunda gözden kayboldu. Kız zemin döşemesindeki ıslak ayak izlerini fark etmemişti.

Çakan bir yıldırım koridoru aydınlattı. Suikastçı derin bir nefes alıp Bellhaven'ın dışında kalan malikâneyi gözlediği üç gün boyunca titizlikle ezberlediği planları gözden geçirdi. Her iki yanda beşer kapı. Lord Nirall'un yatak odası soldan üçüncüydü.

Başka hizmetçilerin gelip gelmediğini işitmek için kulak kesilse de fırtına daha da şiddetlenirken ev ahalisi sessizliğini korudu.

Bir hayalet kadar sessizce koridorda ilerledi. Lord Nirall'un yatak odasının kapısı hafif bir gıcırtyla açıldı. Kapıyı ardından kapamadan önce bir sonraki gök gürültüsünü bekledi.

Bir başka şimşek dört direkli karyolada uyuyan iki figürü aydınlattı. Lord Nirall taş çatlasın otuz beşindeydi ve siyah saçlı, güzel eşi kollarında huzurla uyuyordu. Kralı o denli kızdıracak ne yapmışlardı da ölmelerini istiyordu?

Yatağın kenarına sessizce ilerledi. Soru sormak düşmezdi ona. İşi itaat etmektir. Özgürlüğü buna bağlıdır. Lord Nirall'a doğru attığı her adımda planını gözden geçirdi

Kılıcı kınından ancak inilti denebilecek bir sesle çıktı. Titrek bir nefes alıp kendisini az sonra olacaklara hazırladı.

Tam Kralın Şampiyonu kılıcını lordun başının üzerinde kaldırdığında Nirall'un gözleri açıldı.

DEX
ÖRNEKTİR

Celaena Sardothien, Rifthold'un cam şatosunda uzun adımlarla yürüyordu. Sımsıkı tuttuğu ağır bohça her adımında sallanıyor, dizlerine çarpıyordu. Yüzünün büyük bir kısmını örten kukuletalı siyah pelerinine rağmen muhafızlar Adarlan Kralı'nın konsey salonuna doğru yürüyüşünü engellemediler. Kim olduğunu çok iyi biliyorlardı; kral için neler yaptığını da. Kralın Şampiyonu olarak hepsinin üstüydü. Aslen artık şato da astı olduğu birkaç kişi kalmıştı. Ondan korkmayanların sayısı ise daha da azdı.

Açık cam kapılara yaklaştı; pelerini peşinden sürünüyor-
du. Başıyla selam vermesiyle kapının her iki yanında dikilen
nöbetçiler sırtlarını dikleştirdiler. Celaena'nın siyah çizimleri
kırmızı mermer zemini döverken neredeyse ses çıkarmıyordu.

Odanın ortasındaki cam tahtta Adarlan Kralı oturuyordu;
karanlık bakışları Celaena'nın parmaklarından sarkan boh-
çaya odaklandı. Daha önceki üç seferde olduğu gibi Celaena
tahtın önünde diz çöküp başını eğdi.

Dorian Haviliard babasının tahtının yanında oturuyor-
du; Celaena, Dorian'ın safir mavisi gözlerini üzerine diktği-
ni hissedebiliyordu. Kaidenin dibinde her zaman Celaena ve
kraliyet ailesinin arasında duran Muhafız Kıtası Yüzbaşı'sı
Chaol Westfall dikiliyordu. Celaena kukuletasının gölgeleri
arasından Chaol'a bakıp yüz çizgilerini süzdü. Chaol'ın yü-
zündeki ifadeyi gören Celaena'nın onun için pekâlâ bir yaban-

cı olduğunu düşünebilirdi. Fakat yadırganacak bir yanı yoktu bunun; şu son birkaç aydır oynamakta giderek ustalaştıkları oyunun bir parçasıydı sadece. Chaol bir arkadaş, bir şekilde güvenini kazanmış biri olabilirdi ama hâlâ yüzbaşıydı; hâlâ odadaki kraliyet ailesi fertlerinin hayatlarından sorumluydu. Kral söze girdi.

“Ayağa kalk.”

Ayağa kalkarken Celaena başını dik tuttu. Kukuletasını indirdi.

Kral ona eliyle işaret etti; parmağındaki simsiyah yüzük ikinci güneşinde parılıyordu. “Gereken yapıldı mı?”

Celaena eldivenli elini bohçanın içine atıp kesik başı kralın önüne attı. Baş yerden sekip kaskatı, çürüyen et mermerin üzerinde rahatsız edici tıkrılar çıkarırken kimse tek kelime etmedi. Yuvarlanan baş kaidenin dibinde durdu; bulanık gözler tavandaki süslü cam avizeye çevrildi.

Dorian oturduğu yerde doğrulup gözlerini kafadan kaçırdı. Chaol’un tepkisi ise Celaena’ya gözlerini dikmek oldu.

“Mücadele etti,” dedi Celaena.

Kral öne eğildi; hırpalanmış yüzü ve boyundaki eğri büğrü kesiklere baktı. “Onu zor tanıdım.”

Celaena krala yarım bir gülümsemeyle karşılık verse de boğazı düğümlenmişti. “Maalesef kesik başlar uzun yolculuklara pek dayanamıyor.” Tekrar elini bohçasına sokup bir el çıkardı. “İşte mühür yüzüğü.” Elinden geldiğince çürümüş ete bakmamaya çalıştı; her geçen gün koku daha da kötüleşmişti. Eli Chaol’a uzattı; kopuk uzvu eline alıp krala uzatırken yüzbaşının bronz gözleri dalgındı. Kralın dudağı tiksintiyle kıvrılrsa da yüzüğü kaskatı kesilmiş parmaktan çekip aldı. Eli Celaena’nın ayaklarının dibine fırlatıp yüzüğü inceledi.

Babasının yanında duran Dorian huzursuzca kıpırdandı. Celaena yarışmada düellolara katılırken Dorian onun geçmişiğini önemsemiyor gibiydi. Kralın Şampiyonu olduğunda ne olacağını *umuyordu* ki? Celaena kesik ellerin ve başların çoğu insanın midesini altüst edebileceğini düşündü; Adarlan’ın hükümdarlığı altında bir on yıl geçirmiş olsalar da. Hiç savaş gör-

memiş, zincirlerle birbirine bağlanmış sıra sıra insanların toplu olarak katledilmeye götürülüşlerine şahit olmayan Dorian’a gelince... Belki de hâlâ kusmamış olmasının bile Celaena’yı etkilemesi gerekirdi.

“Ya karısı?” diye sordu kral, yüzüğü elinde tekrar tekrar çevirerek.

Celaena yüzünde kötücül bir sırıtışla “Kocasından kalanlara zincirlenmiş halde denizin dibinde,” diye yanıt verdi. Adından zayıf, soluk eli bohçasından çıkardı. Bir parmağında üzerinde düğün tarihi yazan bir nişan yüzüğü vardı. Yüzüğü krala uzatsa da beriki ona başını iki yana sallayarak karşılık verdi. Celaena kadının elini kalın, kanaviçe bohçanın içine geri koyarken ne Dorian’a ne de Chaol’a bakmaya cesaret edebiliyordu.

“Çok iyi o halde,” diye mırıldandı kral. Kralın gözleri önce kendisine, sonra da bohçaya ve başa çevrilirken Celaena yerinden kıılmıdamadı. Uzunca bir aranın ardından kral tekrar konuştu. “Rifthold’da giderek büyüyen bir isyan hareketi var; beni tahtımdan indirmek ve planlarımı bozmak için her şeyi yapmaya hazır bir grup. Bir sonraki görevin imparatorluğum için ciddi bir tehdide dönüşmeden onları bulup yok etmek.”

Celaena bohçayı öyle sıkı kavradı ki parmakları ağrıdı. Chaol ve Dorian gözlerini krala dikmişlerdi; bu haberi ilk kez işitmiş gibi bir halleri vardı.

Endovier’a gitmeden önce Celaena’nın kulağına asi kuvvetlere dair söylentiler gelmişti; tuz madenlerinde ise ele geçirilmiş asilerle karşılaşmıştı. Fakat başkentinde ciddi bir hareket düzenlemek; onları bir bir ortadan kaldırılması görevini verilen kişinin *kendisi* olması... Bir de şu planlar; ne planıydı bunlar? Asiler kralın çevirdiği dolaplara dair neler biliyorlardı? Celaena soruları zihninin iyice derinlerine gömdü; ta ki kral o soruları yüzünde okuyamayana dek.

Kral parmaklarını tahtın kolçağına vurup tıklar tıklar sesler çıkardı; diğer eliyle hâlâ Nirall’un yüzüğüyle oynuyordu. “Şüpheli hainler listemde birçok insan olsa da sana her defasında bir isim vereceğim. Şato casus kaynıyor.”

Bu sözler Chaol'un kaskatı kesilmesine neden olsa da kralın işaret vermesiyle yüzbaşı, Celaena'ya yaklaştı; yüzü hâlâ ifadesiz olan Chaol, Celaena'ya bir kâğıt parçası uzattı.

Celaena mektubu alırken Chaol'un yüzüne bakma isteğini bastırdı; yine de Yüzbaşı'nın eldivenli elleri Celaena'nın elini bırakmadan önce onunkilere sürttü. Celaena renk vermeyen bir yüz ifadesi takınarak kâğıda baktı. Üzerinde tek bir isim yazıyordu: *Archer Finn*.

Yaşadığı şoku belli etmemesi için Celaena'nın iradesini ve kendini savunma içgüdüsünü son damlasına dek kullanması gerekti. Archer'ı –on üç yaşından beri Suikastçılar Hisarı'nda ders almaya geldiği zamanlardan– tanıyordu. Yaşı Celaena'dan epeyce büyüktü; daha o zamanlarda bile çok revaçta bir erkek fahişeydi... Kendisini oldukça kıskanç müşterilerinden korumak için eğitime ihtiyacı vardı. Müşterilerinin kocalarından da.

Archer, Celaena'nın küçüklüğünde kendisine olan gülünç aşkını sorun etmemiş; aksine kendisiyle flört etme deneyimini yaşamasına göz yummuş ve nihayetinde onu durmadan kıkırdayan bir kızcağıza dönüştürmüştü. Elbette Celaena yıllardır onu görmese de –en son Endovier'a gidişinden önce görmüştü– onun bu tür işler yapabileceği hiç aklına gelmezdi. Yakışıklı, iyi yürekli ve neşeliydi; taç için kral tarafından katli istenecek kadar tehlikeli bir hain olamazdı.

Gülünçtü bu. Krala kim bilgi sızdırıyorsa lanet ahmağın tekiydi.

Celaena'nın ağzından “Sadece o mu yoksa müşterileri de mi?” sözleri döküldü.

Kral ona ağır ağır gülümsedi. “Archer'ı tanıyorsun demek? Şaşırmadım.” Bir iğneleme; bir meydan okuma.

Celaena önüne bakmakla yetindi; sakinleşmeye, nefes almaya çalışarak. “Bir zamanlar tanırıdım. Çok sıkı korunan bir adamdır. Savunmasını aşmak için zamana ihtiyacım olacak.” Bunları büyük bir dikkatle ve son derece rahat bir tavır takınarak söylemişti. Zamana ihtiyaç duymasının asıl nedeni Archer'ın nasıl olup da kendisini böyle bir keşmekeşe bulaş-

tırdığını –ve kralın gerçeği söyleyip söylemediğini– ortaya çıkarmaktı. Archer gerçekten bir hain ve asiye... Eh, bunu o zaman düşünürdü.

“Öyleyse bir ay süren var,” dedi kral. “O zamana dek gömlümemiş olursa, küçük kız, konumunu gözden geçirmem gerekebilir.”

Celaena itaatkâr, boyun eğen ve minnettar bir tavırla başını salladı. “Sağ olun majesteleri.”

“Archer’ın işini gördüğünde sana listedeki sonraki ismi vereceğim.”

Celaena krallıkların arasındaki siyasi çekişmeden –özellikle de asi güçlerden– yıllarca sakınmış, şimdi boğazına kadar meselelere batmıştı. Aman ne harikaydı.

Kral onu “Çabuk ol,” diye uyardı. “Ketum ol. Nirall için ödemen şimdiden odanda seni bekliyor.”

Celaena başını bir kez daha sallayıp kâğıdı cebine soktu.

Kral gözlerini üzerine dikmişti. Celaena gözlerini kaçırса da hafifçe gülümsemek ve kendisini bekleyen avın heyecanından gözleri parlıyormuş gibi görünmek için kendisini zorladı. Sonunda kral gözlerini tavana çevirdi. “Şu kafayı al ve kaybol.” Kral, Nirall’un mühür yüzüğünü cebine attığında Celaena tiksintiyle yutkundu. Kral için yüzük bir ganimetti.

Celaena kesik kafayı siyah saçlarından tutup bohçanın içine tıktı. Yüzü sararmış Dorian’a tek bir bakış attıktan sonra topuğunun üzerinde dönüp dışarı çıktı.

Hizmetçiler salonu yeniden düzenlemek için devasa meşe masayı ve gösterişli sandalyeleri salonun ortasına çekerken Dorian Havilliard sessizce dikildi. Üç dakika sonra bir konuşma toplantısı vardı. Chaol’un Celaena’dan son göreviyle ilgili daha çok bilgi almak istediğini söyleyip salondan ayrıldığını zar zor işitti. Babası homurdanarak yüzbaşıya onay verdi.

Celaena bir adamı ve karısını öldürmüştü. Bunu yapmasını da babası emretmişti. Dorian ikisinin de yüzüne bakmakta zorlanmıştı. Yulemas öncesinde o asilerin katledilmesinin ardından babasını şiddet politikalarını gözden geçirmeye ikna

ettiğini sanmıştı. Ancak anlaşılan değişen hiçbir şey yoktu. Celaena'ya gelince...

Hizmetçiler masayı donattıklarında Dorian her zamanki yerine, babasının sağına geçti. Konsey üyeleri birer birer sâlona akmaya başladılar. Aralarında Dük Perrington da vardı. Dük dosdoğru yanına gittiği kralın kulağına Dorian'ın işite-meyeceği kadar alçak bir sesle fısıldadı.

Dorian kimseye tek kelime etmeden önünde duran, camdan su sürahisine baktı. Celaena ona kendisinde değilmiş gibi geliyordu.

Aslen Kralın Şampiyonu unvanını almasından beri geçen iki ayda Celaena bu haldeydi. Hoş elbiseleri ve süslü giysileri gitmiş; yerlerini soğuk görünümlü, üzerine yapışan siyah bir tunik ve pantolon almıştı. Arkada toplanan saçı hep üzerinde olan simsiyah pelerinin kıvrımları arasına karışan uzun bir örgü yapılmıştı. Güzel bir hayaletti o ve ne zaman Dorian'a baksa yüzünde onun kim olduğunu bilmiyormuş gibi bir ifade vardı.

Dorian açık kapının az önce Celaena'nın içinden geçip gözden kaybolduğu aralığına baktı.

İnsanları öylece öldürebiliyorsa Dorian'ı kendisine karşı bir şeyler hissettiğine inandırması da işten bile değildi. Onu saf-larına çekmesi, Şampiyon olmayı garantilemek için kendisini Dorian'a babasıyla yüzleşecek kadar *sevdirmesi*...

Dorian düşüncesinin sonunu getiremedi. Belki ertesi gün Celaena'yı ziyaret ederdi. Sırf yanılma ihtimali olup olmadığı görmek için.

Fakat kendisini Celaena için hiç değeri olup olmadığı soru-sunu sormaktan alıkoyamıyordu.

Celaena hızla ve sessizce koridorlardan ve merdivenler-den geçip artık aşına olduğu şato lağımına giden yola saptı. Celaena'nın gizli tünelinin yanından akan aynı kanaldı bu; ancak hizmetçiler nerdeyse saat başı çöp atıklarından bulun-duğu yer çok daha kötü kokuyordu.

Uzun yeraltı geçidinde yankılanan kendi ayak seslerine

Chaol'unkiler eklendi. Yine de Celaena suyun kenarında durup ırmağın iki yanındaki çok sayıda kemerli geçide bakana dek hiçbir şey söylemedi. Orada başka kimsenin olmadığına ikna oldu.

Arkasına bakıp “E?” dedi. “Merhaba diyecek misin yoksa nereye gitsem peşimden mi geleceksin?” Chaol’a doğru döndü; bohça hâlâ elinden sarkıyordu.

“Hâlâ Kralın Şampiyonu rolünü mü oynuyorsun yoksa yeneden Celaena oldun mu?” Chaol’un bronz gözleri meşale ışığının altında parıltıladı.

Elbette ki Chaol farkı anlayacaktı; fark etmediği yoktu. Celaena bu durumun kendisini memnun edip etmediğinden emin olamıyordu. Özellikle de sözlerinde öyle hafif bir iğneleme varken.

Celaena yanıt vermeyince Chaol “Bellhaven nasıldı?” diye sordu.

“Her zamanki gibiydi.”

Celaena, Chaol’un ne kastettiğini gayet iyi biliyordu; yüz-başı görevin nasıl geçtiğini bilmek istiyordu.

“Seninle dövüştü mü?” Chaol çenesiyle Celaena’nın elindeki bohçaya işaret etti.

Celaena omuz silkip yüzünü tekrar kapkara ırmağa çevirdi. “Başa çıkamayacağım bir durum değildi.” Bohçayı lağım sularının içine attı. İkisi bir süre yukarı aşağı sallanan bohçanın batışını sessizce izledi.

Chaol boğazını temizledi. Celaena onun bu durumdan nefret ettiğini biliyordu. Celaena ilk görevine çıkmadan önce – Meah’te sahil kenarında bir malikâneye gitmişti– Chaol işleri öyle ağırdan almıştı ki bir ara Celaena onun kendisinden gitmemesini isteyeceğini bile düşünmüştü. Sör Carlin’in öldüğü söylentileri alıp başını yürümüşken yanında kesik bir başla döndüğünde Chaol’un gözlerinin içine bakması bir hafta almıştı. İyi de ne ummuştu ki?

“Yeni görevine ne zaman başlayacaksın?” diye sordu Chaol.

“Yarın. Ya da ertesi gün.” Chaol kaşlarını çatınca Celaena hemen “Dinlenmem gerek,” diye ekledi. “Ayrıca Archer’ın ne

DÜNYAYI KASIP KAVURAN CAM ŞATO SERİSİ İKİNCİ KİTAP

KARŞINIZDA KRALIN ŞAMPİYONU CELAENA SARDOTHİEN.

Celaena şeytanın buyruklarını yerine getiren acımasız
bir suikastçı mı, yoksa özgürlüğü ve gerçek sevgiyi arayan
tutkulu bir âşık mı?

Kralın bir numaralı suikastçısı olan Celaena,
sarayın en korkulan kadını.

Özgürlüğüne giden her adımı yeni bir ölümle atmak
zorunda. Ancak söylediği her yalan ve döktüğü her damla
kan, sevdiklerini tehlikenin tam ortasına çekiyor.

Yüzbaşı Westfall ve Prens Dorian onu korumaya devam
etseler de Celaena korkunç bir gecede,
büyük bir trajedi yaşayacak. Celaena hayatının
en zor seçimini yapmak zorunda kalacak:
Kendi özgürlüğü için mi, kalbi için mi,
yoksa krallığın geleceği için mi savaştacak?

